

*Onder de groene hemel in de blauwe zon speelt het blikken harmonieorkest in een grote regenton.
Daar trekt over de heuvels en door het grote bos de lange stoet de bergen in van het circus van Jeroen Bosch.*
Uit "Het Land van Waal en Maas " Boudewijn De Groot.

Het Pieterpad is zowat de bekendste lange-afstand wandelroute van Nederland. Van Pieterburen, aan de Groningse Waddenkust (waar zieke zeehondjes verzorgd worden) en over een afstand van zowat 492 km, verdeeld over 26 etappes, fladdert de weg zuidwaarts richting de St-Pietersberg bij Maastricht... Het dorp Afferden (provincie Gelderland) lieflijk genesteld in een kronkel van de Maas weet ons dadelijk te bekoren. Keurige straatjes en fleurige huisjes voeren ons het dorp uit richting reservaat "Het Quin". Dit groot ven wordt gevoed door regen- en kwelwater en het zijn geiten en Schotse hooglanders die het begrazen. Het hoog rivierduin biedt een buitengewoon uitzicht over de natte heidevegetatie. "Het zwarte kamp" en "de zwarte heide", duistere dennenbossen, laten ons zelfs even huiveren. Een brug over de snelweg leidt naar de Heijense bossen waar we er het geraas op de N271 gratis bijnemen. Gennep is in zicht, oorspronkelijk een versterkt stadje, gelegen op een strategische plek waar de Niers in de Maas uitmondt. De Lok 84, een Duitse stoomlocomotief als monument ter herinnering aan de spoorwegstad Gennep is zeker een plaatje waard. Van 1873 en dit tot WO II lag het stadje op de lijn Londen-Berlijn-St-Petersburg. De keizer van Duitsland en de tsaar van Rusland waren regelmatige gasten. De trein "De Blauwe Blander" was zowat de hogesnelheidstrein in die dagen. Voor ons de gelegenheid om in "De Dragonder" een La Trappe, het eerste Nederlandse trappistenbier te degusteren, op kosten van de clubkas op de koop toe, en geloof het of niet... we hadden de smaak dadelijk te pakken. Het bier wordt gebrouwen in de abdij O.L.Vrouw van Koningshoeven te Berkel-Enschot nabij Tilburg. We kuieren doorheen het centrum, langs het Mozaïekplein en spuitende fonteintjes. Aan het oude Raadhuis heel wat belangstelling voor een jong koppeltje dat de sprong waagt. Een oorlogsmonument "Paard, vader en kind op de vlucht" leidt over de Niers. Er volgen nu meer verharde wegen en 4 km verder laat de rijksgrens ons links afslaan. Het Reichswald aan onze rechterzijde en links "Het Koningsven", grotendeels ingericht als graasgebied voor het edelhert. Even genieten en op naar de St-Jansberg. In diens buik ontspringen talrijke beekjes. Het kwelwater komt er uit de hellingen en vormt diepe erosiekommen die via een open waterleiding naar de "Plasmolen" worden afgevoerd. Wij die dachten dat in Nederland alles plat was komen toch bedrogen uit. De GR-boom Pieterpad-Groesbeek stelt ons gerust, we zijn nog steeds op het goede pad. We staan oog in oog met het "Zevendal" een smeltwaterdal gevormd in de één na laatste ijstijd 150.000 jaar geleden. We drementen voorbij velden met opschietende asperge. In deze omgeving werd zelfs 10 ha wijngaard aangeplant. Het groen Groesbeekse bos herbergt de Wolfsberg, gemengd loofbos en een reeks oude houtwallen. Hier zou in 1822 de laatste wolf van Nederland geschoten zijn. De Zuidmolen, een ronde stenen korenmolen uit 1857 leidt het stadje binnen. Bij het gemeentehuis wacht Bus4you ons op en voert richting Berg en Dal. In het Fletcher Parkhotel Val Monte genieten we van een avondmaal en overnachting die ons weer op krachten laten komen van de geleverde inspanningen. Het omliggende bloemrijke park mag dan ook een juweeltje genoemd worden. Hier kort bij ligt de stad Nijmegen, startplaats van de ronde van Italië 2016 en ei zo na gewonnen door een Nederlander (als hij niet was gevallen). Bar open tot ?

En we praten en we zingen en we lachen allemaal want daar achter de bergen ligt het land van Maas en Waal.

Een vogelconcert, ontluikende zonnestrallen en een rustig fonteintje dat de indruk van regen opwekt, ingrediënten voor een veel belovende zomerdag na een verkwikkende nachtrust. Met stramme benen wordt Groesbeek verlaten en het is weer bergop. Zandige wegen paraderen richting

Panoramaberg en de Galgenhei. Vanaf "De Hoge Hof", een groot melkveebedrijf hebben we een immens zicht over het heuvellandschap. Iets hoger ligt op korte afstand een Canadees kerkhof met 2600 graven van soldaten die tijdens de bevrijding van 1944-1945 het leven lieten. Na een helse afdaling volgt klimwerk naar de Duivelsberg waar grote bonte specht, havik en das een vaste stek hebben opgebouwd. Even pauzeren om het meegekregen appeltje tegen de dorst te verorberen. Tamme kastanje en kanjers van eiken hebben hier de overhand. De GR-boom LAW 9 Millingen/a/Rijn duidt 13 km aan. Het is hier schitterend wandelen; lopen wij hier in de Ardennen? De Duivelsberg (76m) maakt deel uit van de stuwwal van Nijmegen. De naam is afgeleid van "Duffelt" en was tot 1949 Duits grondgebied. Na de top volgt een spectaculaire afdaling. Over een vlonder sukkel het naar het Wylermeer waar honderden topjes van de gele plomp als fonkelende sterretjes de waterspiegel tooien. Het Wylermeer is een oude Rijnstrang die nu een recreatieve functie heeft. In de omgeving een ooievaarsnest met kuiken dat eventjes komt piepen. We steken de Duitse grens over en palmen het dorp Zyfflich in. Het is een langgerekt dorp op een smalle stroomrug die bij hoog water nog juist droog blijft. Na kerk en centrum volgen bloemrijke weiden en dreven van jonge populieren met ritselende blaadjes. Lang zijn we in Duitsland niet gebleven want in Leuth wordt naast een biertje zelfs een bakje frietjes aangeboden. Na het dorp trekken we door bossig gebied terwijl de ooievaar ons klepperend begroet. Een lange grasstrook, gelukkig recent gemaaid laat ons puffen en blazen onder een loden middagzon terwijl een horde bruine koeien ons herkauwend aanstaren. "De Zeelandsche Hof" heeft gelukkig nog enkele restjes Heineken en Duvel in voorraad. Op de muur van een schuur een hartverwarmende tekst van Goethe; "Nur wo man zu Fuss war, war man wirklich " een waarheid als een Hollandse koe. Millingen biedt zich aan, het rivierdorp ooit met bloeiende scheepvaartconomie. De veerboot verzorgt de overzet. Tijdens het dobberen over de zachtgolvende Rijn even de film terugspoelen naar 1940 toen vader hier op een kolenschip samen met vele Belgische soldaten als krijgsgevangenen werden afgevoerd richting Emmerich iets verderop... Aan de overkant vertelt een infobord de mogelijkheid om vanaf hier met de fiets of te voet de Rijn te volgen tot in Zwitserland. Zover gaan we het nu ook niet zoeken. Het is heerlijk keuvelen langs recreatiegebied "De Bijland" een vroeger zand- en grindwinningsgebied. De uiterwaarden laten zich bewonderen in een regenboog van zomerkleuren. We ronden de vluchthaven terwijl scheepswerf "De Hoop" met bijhorend tuindorp de rode loper uitrollen voor de aankomst in Tolkamer, eindpunt van het minireisje van 2016 (maar wat voor een !!!). Vóór we de biezen pakken toch nog genieten op het terras van Kade 7 van een laatste La Trappe terwijl Rijn cruisers ons goedlachs uitwuiven. Met eenparigheid van stemmen wordt een gouden parel aan de Egmontkroon toegevoegd.

*Ik loop gearmd met een kater voorop, daarachter twee konijnen met een trechter op hun kop,
En dan de grote snoeshaan, die legt een glazen ei, wanneer je 't schudt dan sneeuw 't op de
Egmondse Abdij.*